

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711213697
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8711212697.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci žalobcu: Pozemkové spoločenstvo urbárskeho majetku obce Rakúsy, so sídlom Rakúsy, IČO: 17 148 936, zastúpeného: W.. R. A., C.. XX.X.XXXX, S. S., V. X, proti žalovanému: SR - Štátne lesy Tatranského národného parku, so sídlom Tatranská Lomnica, IČO: 31 966 977, zastúpenému advokátom JUDr. Jurajom Lukáčom, so sídlom Poprad, Nám. sv. Egídia 11/6, za účasti Okresnej prokuratúry Poprad, so sídlom Poprad, Štefánikova 11, o náhradu škody s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 12.3.2014 pod č. k. 17C/196/2011-325 a na odvolanie žalobcu proti uzneseniu toho istého súdu zo dňa 7.7.2014 pod č. k. 17C/196/2011-427, takto

rozhodol:

R u š í rozsudok súdu prvej inštancie, okrem výroku o zamietnutí návrhov na prerušenie konania, a v rozsahu tohto zrušenia mu vec v r a c i a na ďalšie konanie.

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

Zamieta návrh žalovaného na prerušenie tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

1) Okresný súd Poprad (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) vyššie označeným rozsudkom najsamprv návrh na prerušenie konania zo 7.3.2014 v spojení s doplnením návrhu na prerušenie konania z 12.3.2014 zamietol. Čo sa týka veci samej, žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 17.492,12 eur k rukám právneho zástupcu žalovaného JUDr. Dušana Macka, advokáta, Mnoheľova 840/8, Poprad, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2) Vychádzal z odôvodnenia návrhu, ktorým žalobca žiadal zaviazať žalovaného na náhradu vecnej škody na lesnom pozemku vo výške 566.337,- eur, škodu za obmedzenie vlastníckych práv vo výške ročných nájmov v sume 95.825,- eur, skapitalizované úroky z omeškania od 10.1.2001 do 11.1.2011 v sume 32.728,- eur, úroky z omeškania zo sumy 566.337,- eur a zo sumy 95.825,- eur vo výške 0,05 % denne od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, dôvodiac, že je pozemkovým spoločenstvom s právnou subjektivitou. Žalovaný mu odmietol vydať príslušnú lesohospodársku evidenciu, a to aj napriek opakovaným výzvam. Preto nevie špecifikovať výšku vecnej škody na majetku v jeho vlastníctve. Dňa 19.11.2011 členovia výboru žalobcu vykonali ohliadku majetku, požiadali geodeta o vytýčenie hraníc pozemkov parc. č. XXXX, XXXX, XXXX v k. ú. D. T., pričom zistili, že na nich bola uskutočnená ťažba dreva. Škodu spôsobenú ťažbou dreva žalovaným na týchto parcelách vyčíslili na sumu 566.337,- eur. Obnovu lesa novou výsadbou žalovaný nezabezpečil. Nárok na náhradu škody spôsobenej na lesnom pozemku žalobca uplatňuje v zmysle § 34 ods. 2 Zákona o lesoch, § 415 a § 420 Obč. zákonníka. Porušenie právnej povinnosti žalovaným spočíva v tom, že už v čase, keď bol žalobca zapísaný do registra pozemkových spoločenstiev s právnou subjektivitou, nepochybne vedel, že vlastníkom

nehnutelností vedených na LV č. XXX v k. ú. U. a LV č. XXX v k. ú. D. T. je práve žalobca. Pri výpočte škody za obmedzenie vlastníckych práv žalobca postupoval v zmysle § 20 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov. Taktiež v konaní uplatnil úrok z omeškania z nezaplateného nájmu spolu vo výške 32.728,- eur. Žalovaný teda úmyselným konaním spôsobil žalobcovi minimálne celkovú škodu vo výške 694.890,- eur.

3) Žalovaný žiadal návrh zamietnuť. K jednotlivým uplatneným nárokom zo strany žalobcu uviedol, že pokiaľ vecnú škodu na lesnom pozemku vo výške 566.337,- eur uplatňuje titulom § 34 Zákona o lesoch a § 415, § 420 Obč. zákonníka, s tým nesúhlasí, pretože žiadnym spôsobom neporušil právnu povinnosť. Tvrdenie žalobcu o tom, že neoprávnene zdržiaval nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu (prebiehajúce rôzne súdne spory), nie je porušením právnej povinnosti z jeho strany. Absolútne nesúhlasil s vyčíslenou výškou škody, ktorú mal spôsobiť na lesnom majetku (suma 566.337,- eur). Škoda na lesnom majetku nebola v žiadnom prípade spôsobená žiadnym zo škodlivých činiteľov uvedených v § 34 Zákona o lesoch. Taktiež aplikácia ust. § 415 Obč. zákonníka je vylúčená, keďže ide o ustanovenie týkajúce sa preventívnej zodpovednosti za porušenie povinnosti predchádzať škodám. Žalobca sám tvrdil, že ku škode malo dôjsť v období roku 2005. Žalovaný pritom od roku 1947 predmetné nehnuteľnosti nerušene držal, užíval, staral sa o ne, zalesňoval, ochraňoval na svoje náklady, vykonával správu majetku štátu, teda jeho držba bola oprávnená. Zároveň bol povinný starať sa o predmetný lesný pozemok. Od 24.9.2008 predmetné nehnuteľnosti neužíval na základe rozhodnutia o predbežnom opatrení, vydaného Okresným súdom Poprad vo veci sp. zn. 11C/187/2008. Oprávnenosť držby predmetných pozemkov, ich užívanie žalovaným, potvrdzuje aj vtedy aktuálne platný lesný hospodársky plán, v ktorom je ako vlastník a užívateľ lesných pozemkov uvádzaný práve žalovaný, nie žalobca. Taktiež žalobca nepreukázal ani vznik škody na jeho strane, ani príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom údajnej škody, ani výšku škody na jeho majetku. Zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, keď škoda na lesnom majetku mala vzniknúť v roku 2005 a žaloba bola podaná dňa 31.10.2011. V danom prípade teda uplynula tak subjektívna premlčacia doba na náhradu škody, ako aj objektívna 3-ročná doba. K uplatnenému nároku na náhradu škody za obmedzenie vlastníckych práv vo výške ročných nájmov 95.825,- eur a úrokov z omeškania namietal, že uplatnenie nároku na zaplatenie dlžného nájomného za predmetné lesné pozemky a súčasné uplatnenie nároku na zaplatenie príjmu, ktorý dosiahol žalovaný z predaja vetrom vyvrátenej drevnej hmoty, sa navzájom vylučuje. Taktiež vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, keď nájomné je splatné ročne, nie spätne. Žaloba bola podaná, ako už bolo uvedené, 31.10.2011, nárok na dlžné nájomné sa premlčal najneskôr 30.10.2008. Navyše, ako už uviedol, od 24.9.2008 predmetné nehnuteľnosti neužíval. Taktiež poukázal na otázku zásadného významu, a to vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu, pričom žalobca preukazuje vlastníctvo nehnuteľnosti výpisom z listu vlastníctva. Zároveň poukázal na titul oprávnenej držby štátom, konfiškačné rozhodnutie R 261/1946, dobu oprávnenej a nerušenej držby štátom. Vlastnícke právo sa nepremlčuje, štát sa môže kedykoľvek domáhať určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

4) Ďalej súd prvej inštancie vychádzal z pripojených spisov toho istého okresného súdu, a to sp. zn. 11C/187/2008 a sp. zn. 12C/162/2008. Taktiež vychádzal z pripojeného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3C/568/1997. Z posledne označeného spisu zistil, že žalobcom v konaní boli Š. T. D. C. M., D. T., žalovaní boli podieloví spoluvlastníci M. O. P. B. L. U., predmetom konania bol návrh na určenie vlastníckeho práva. Návrh žalobcu bol rozsudkom z 9.10.2003 zamietnutý, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 14.11.2005.

5) Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou ust. § 415, § 420, § 100 ods. 1, § 106 ods. 1 Obč. zákonníka, ďalej príslušných ustanovení zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov, § 21 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, uzavrel, že nárok žalobcu nie je dôvodný. Predovšetkým vychádzal z toho, že v konaní žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, ku ktorej malo dôjsť v dôsledku konania žalovaného vo vzťahu k nehnuteľnostiam - pozemkom parcely registra K., parcelné č. XXXX, XXXX, XXXX, v k. ú. D. T.. Aktívne legitimovaným subjektom na uplatnenie práva na náhradu škody je osoba, ktorej bola škoda spôsobená. Z pripojeného LV č. XXX, vedeného na Okresnom úrade M., odbor katastrálny, zistil, že pozemky registra K. - parcelné č. XXXX, XXXX, XXXX, v k. ú. D. T., sú v podielovom spoluvlastníctve fyzických osôb - členov Pozemkového spoločenstva urbárskeho majetku obce Rakúsy. Pokiaľ v tomto konaní uplatnil nárok na náhradu škody žalobca, ktorý ako Pozemkové spoločenstvo má právnu subjektivitu, takto označený žalobca nie je aktívne legitimovaným

účastníkom konania na uplatnenie práva na náhradu škody. Nedostatok aktívnej legitímácie v konaní je samostatným dôvodom pre zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

6) K jednotlivým nárokom žalobcu súd prvej inštancie ďalej konštatoval:

A. Žalobca uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 566.337,- eur titulom vecnej škody na lesnom majetku na predmetných pozemkoch, ku ktorej malo dôjsť ťažbou drevnej hmoty žalovaným od roku 2005 minimálne 3 roky. Nárok uplatnil v zmysle § 34 Zákona o lesoch a § 415, § 420 Obč. zákonníka. Žiadnym spôsobom nepreukázal oprávnenosť nároku, i keby bol aktívne legitimovaným účastníkom konania na uplatnenie práva na náhradu škody. V zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, škodou na lesnom majetku sa na účely tohto zákona rozumie najmä škoda spôsobená imisiami, inými antropogénnymi škodlivými činiteľmi, požiarimi alebo škoda spôsobená zverou. V danom prípade v zmysle uvedeného ustanovenia zákona nemožno účinne uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej ťažbou drevnej hmoty. V zmysle § 415 Obč. zákonníka nemožno uplatniť nárok na náhradu škody, ktorá už bola spôsobená, keď ide o preventívne ustanovenie aplikovateľné v prípade, keď škoda hrozí, ale ešte nebola spôsobená. Pri uplatnení nároku na náhradu škody podľa § 420 Obč. zákonníka žalobca musí preukázať splnenie základných predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu: a) porušenie právnej povinnosti, b) existencia škody, c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, d) zavinenie. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal porušenie právnej povinnosti žalovaným. Tvrdená skutočnosť žalobcom, že žalovaný porušil právnu povinnosť podávaním žalôb a vedením celoročných súdnych sporov, nepredstavuje porušenie právnej povinnosti. Je ústavným právom podľa čl. 46 Ústavy SR domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Bez preukázania porušenia právnej povinnosti žalovaným nemožno preukázať ani príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou. K vznesenej námietke premlčania predmetného nároku súd konštatuje, že predmetný nárok nie je premlčaný. Právo na náhradu škody sa podľa § 406 ods. 1 Obč. zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode, a o tom, kto za škodu zodpovedá. Žalobca tvrdil, že o škode sa dozvedel až po dátume 11.5.2011, keď žalobca vykonal ohliadku nehnuteľností. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu vedomosti žalobcu o škode pred rokom 2011. Žaloba bola podaná 31.10.2011, t. j. právo nie je premlčané uplynutím subjektívnej ani objektívnej premlčacej doby.

B. Žalobca uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 95.825,- eur, ktorá mala byť žalovaným spôsobená tým, že na výzvu žalobcu z roku 1999 so žalobcom neuzavrel nájomnú zmluvu, predmetom ktorej boli predmetné nehnuteľnosti. Žalobca nárok uplatnil podľa § 34 ods. 2 Zákona o lesoch. V tejto súvislosti konštatoval, že predmetný nárok žalobcu nemožno, okrem nedostatku vecnej aktívnej legitímácie, priznať žalobcovi z dôvodu, že neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal oprávnenosť nároku. Nie je sporné, že vyzval žalovaného na uzavretie nájomnej zmluvy v roku 1999, pričom návrh žalovaný neakceptoval. Návrh na náhradu škody takto vzniknutú žalobcom nemožno uplatniť podľa § 34 Zákona o lesoch, ktorý takýto druh škody neupravuje. Je potrebné súhlasiť s právnym zástupcom žalovaného, že nemožno súčasne uplatňovať nárok na náhradu škody predstavujúcej potenciálne nájomné a súčasne uplatňovať nárok na náhradu škody za odstránenie drevnej hmoty - úžitku z užívania lesných pozemkov. Navyše, žalobca nesprávne vyčíslil výšku nároku v rozpore s ust. § 21 zákona č. 503/2004 Z.z.. K vznesenej námietke premlčania uplatneného nároku okresný súd konštatoval, že predmetný nárok je premlčaný v časti uplatnenej náhrady škody vzniknutej za obdobie od 11.4.2001 do 31.10.2009. V zmysle § 106 ods. 1 Obč. zákonníka sa právo v tejto časti premlčalo uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť od 11.4.2001, keď sa žalobca dozvedel o údajnej vzniknutej škode neuzavretím nájomnej zmluvy a o tom, kto za škodu zodpovedá. Premlčané právo veriteľovi bez ďalšieho nemožno priznať vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným.

C. Žalobca uplatnil nárok na úrok z omeškania vyčíslený sumou 32.728,- eur a ďalej 0,05% denný úrok z omeškania zo súm 566.337,- eur a 95.825,- eur. Ak súd nepriznal žalobcovi z dôvodov vyššie uvedených predmetné nároky na náhradu škody, nemožno priznať ani uplatnený úrok z omeškania. Žalovaný sa nedostal do omeškania s náhradou škody žalobcovi, preto žalobcovi nevzniklo ani právo na zaplatenie úroku z omeškania.

7) Za absolútne spornú okresný súd považoval vyčíslenú výšku škody, ktorá nebola vyčíslená tak, aby nevznikli oprávnené pochybnosti o jej výške. Teda aj na základe tzv. iných dôvodov návrh žalobcu zamietol.

8) O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 17.492,12 eur.

9) Proti rozsudku súdu prvej inštancie, vo výrokoch o zamietnutí žaloby a o trovách konania, podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal o zmenu rozsudku tak, aby jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené, alternatívne zrušiť rozsudok a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Predovšetkým namietal, že okresný súd nesprávne posúdil dostatok jeho aktívnej legitímácie v tomto konaní, teda nesprávne rozhodol, keď aj z tohto dôvodu žalobu zamietol. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove v konaniach sp. zn. 1Co/186/2008 a sp. zn. 1Co/190/2008, keď sa súdy v označených konaniach už zaoberali jeho aktívnou legitímáciou, dôvodiac, že pozemkové spoločenstvo žalobcu bolo riadne zaregistrované ako pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou, je zapísané v zozname spoločenstiev s právnou subjektivitou na príslušnom okresnom úrade a v súlade s ustanoveniami zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách je oprávnené vykonávať hospodárenie na nehnuteľnostiach, ktoré patria členom pozemkového spoločenstva, ako aj obstarávať spoločné veci. Pod pojmom „obstarávanie spoločných vecí“ treba rozumieť aj starostlivosť o právnu ochranu majetku, ktorý patrí jednotlivým členom pozemkového spoločenstva, a možnosť vystupovať v súdnom konaní ako účastník práve so zreteľom na to, že ide o právnickú osobu, ktorá má právnou subjektivitu. Teda aj v tomto konaní nemá súd mať žiadne pochybnosti o oprávnenosti žalobcu vystupovať v konaní a domáhať sa ochrany tak, ako to žalobca urobil aj v iných konaniach. V ďalšej časti odvolania žalobca predovšetkým poukazuje na dôvodnosť uplatnenia jednotlivých nárokov čo do ich výšky. Ďalej k odvolaniu pripojil výpis z uznesenia zo zasadnutia Výboru Pozemkového spoločenstva obce Rakúsy zo dňa 25.10.2011 a Správu podanú Výboru pozemkového spoločenstva zo dňa 26.8.2011.

10) Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 29.5.2014 žiadal potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny. To isté žiadal v doplnení k vyjadreniu zo dňa 16.6.2014.

11) Odvolací súd aplikujúc ust. § 470 ods. 2 CSP prejednal podané odvolanie žalobcu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia totiž právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 1.7.2016 a odvolanie žalobcu bolo podané pred týmto dátumom. Preto odvolací súd má za to, že ide o právo, ktoré vzniklo podľa doterajších právnych predpisov, a preto niet žiadnej zákonnej opory pre dokončenie tohto konania podľa novej právnej úpravy. V súlade s princípom legitímneho očakávania a právnej istoty preto odvolací súd posúdil toto odvolanie v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

12) Odvolací súd tak prejednal odvolanie žalovaného proti rozsudku podľa zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2, 3 O.s.p. v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jeho preskúmania, a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné najmä v tej časti, ktorou sa žalobca dovoľáva dôvodnosti svojej aktívnej legitímácie v tomto spore.

13) Ako už bolo vyššie uvedené, označený žalobca sa v tomto konaní domáha nároku na náhradu škody spôsobenej žalovaným v súvislosti s ťažbou dreva na jeho pozemkoch registra K. - parcelné č. XXXX, XXXX, XXXX, v k. ú. D. T., a to jednak vecnej škody 566.337,- eur, ďalej náhrady škody vo výške 95.835,- eur v zmysle § 34 ods. 2 Zákona o lesoch, ktorá mu mala byť spôsobená žalovaným tým, že žalovaný s ním neuzavrel nájomnú zmluvu týkajúcu sa predmetných nehnuteľností, skapitalizovaného úroku z omeškania z týchto škôd vo výške 32.728,- eur a taktiež ďalšieho úroku z omeškania vo výške 0,05 % denne zo súm 566.337,- eur a 95.825,- eur od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie návrh žalobcu zamietol predovšetkým z dôvodu absencie jeho aktívnej legitímácie v prejednávanej veci.

14) V súvislosti so skúmaním aktívnej legitímácie žalobcu v tomto smere, odvolací súd predovšetkým vychádzal z registra pozemkových spoločenstiev, vedeného Okresným úradom I., zo dňa 19.6.1998 (č. I. 7 spisu). V tomto registri je žalobca zapísaný ako: Pozemkové spoločenstvo urbárskeho majetku obce Rakúsy, založené podľa § 11 zákona, do registra pozemkových spoločenstiev s právnou subjektivitou, s dňom zápisu dňa 10.7.1998 (právoplatnosť rozhodnutia č. j. 9548-002/98/1502/Ing. RÁ). Ďalej vychádzal zo Zmluvy o založení spoločenstva zo dňa 19.9.1997 (č. I. 9) a úplného znenia Stanov spoločenstva zo dňa 18.4.1999 (č. I. 11) v znení doplnkov.

15) Aktívnu vecnou legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania (k tomu pozri napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 z 29.6.2010).

16) Účelom pozemkového spoločenstva je v súlade so Zákonom o pozemkových spoločenstvách racionálne hospodáriť na spoločnej nehnuteľnosti a obstarávať spoločné veci vyplývajúce zo spoluvlastníctva k nej, ku ktorým, okrem iného, nepochybne patrí aj uplatňovanie nárokov na súde (všetkých členov pozemkového spoločenstva ako vlastníkov spoločnej nehnuteľnosti). Pokiaľ žalobca v tomto konaní si uplatňuje proti žalovanému nároky z titulu škody, v tomto prípade je jeho aktívna legitímácia daná (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 673/2016-10 zo dňa 8.9.2016). Danosť aktívnej legitímácie označeného žalobcu v tomto konaní je však podmienená zisťovaním, či členská schôdza pozemkového spoločenstva žalobcu zastupovaním jednotlivých členov združenia splnomocnila predsedu alebo iného člena konať v mene spoločenstva aj ohľadom vymáhania nárokov v tomto súdnom konaní (viď Stanovy spoločenstva na č. I. 11). Toto zisťovanie bude však povinnosťou okresného súdu po vrátení veci na ďalšie konanie.

17) Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti súdu prvej inštancie jeho nesprávny postup, ak najsamprv dôvodí zamietnutie návrhu žalobcu z titulu absencie jeho aktívnej legitímácie v tomto konaní, a zároveň v ďalšej časti odôvodnenia uvádza, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal oprávnenosť nároku, i keby bol aktívne legitimovaným účastníkom konania na uplatnenie práva na náhradu škody. Inými slovami, pokiaľ súd od začatia konania nemá preukázanú hmotnoprávnu a procesnoprávnu legitímáciu účastníkov konania, je nesprávne podmieňovať dôvodnosť, resp. nedôvodnosť záverov ďalšieho dokazovania za predpokladu, ak by žalobca v konaní bol aktívne legitimovaným účastníkom. Už aj toto konštatovanie odvolacím súdom je dôvodom na zrušenie jeho rozsudku vo veci samej.

18) Keďže v danom prípade neboli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku vo veci samej, ani na jeho zmenu, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, okrem výroku o zamietnutí návrhov na prerušenie konania, a v rozsahu tohto zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie v naznačenom smere, a to jednak ohľadom doplnenia dokazovania v súvislosti s aktívnou legitímáciou žalobcu; ak táto bude dostatočne preukázaná, zaoberať sa dôvodnosťou a následne výškou uplatnených nárokov zo strany žalobcu (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.).

19) Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 7.7.2014 pod č. k. 17C/196/2011-427 priznal žalobcovi čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov vo výške 90 % a v prevyšujúcej časti jeho návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov zamietol.

20) V tejto súvislosti na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou ust. § 138 ods. 1, 2 a § 120 ods. 1 O.s.p. uzavrel, že v danom prípade sú dané dôvody žalobcovi priznať čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov vo výške 90 %. Vzal do úvahy tú skutočnosť, že v prípade zaťaženia žalobcu povinnosťou zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 16.596,50 eur, by mu mohlo vytvoriť finančnú prekážku na pokračovanie súdneho konania, a tak by sa mohol dostať do evidentne nevýhodnejšieho postavenia proti žalovanému. Preto priznal žalobcovi čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov, čo v danom prípade predstavuje povinnosť žalobcovi uhradiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 1.659,65 eur, čo je primerané vo vzťahu k jeho majetkovým pomerom.

21) Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, v časti nepriznania oslobodenia od súdnych poplatkov celkom, podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal v podstate priznať oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v plnej výške. V tejto súvislosti poukázal na viaceré prebiehajúce súdne konania na Okresnom súde M., pričom niekoľkoročné dlhotrvajúce spory vyvolávajú pre neho stav právnej neistoty a zbytočné a neúnosné náklady, ktoré spoločenstvo vyčerpávajú a spôsobujú straty. Porovnáva, že ide o nerovný právny spor, predovšetkým zvýhodňujúci štátne lesy ako žalovaného. Spoločenstvo si nemôže dovoliť pritom hradiť drahý právny servis erudovanými právnymi kancelármi z hlavného mesta, hradiť drahé súdne poplatky, ak chce zachovať existenciu PS, ktorých vznik štát prostredníctvom svojich inštitúcií, ale i štátne lesy podnecovali.

22) Odvolací súd odvolanie žalobcu taktiež prejednal podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že ak napadnutým uznesením bolo priznané žalobcovi čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov vo výške 90 % (čo predstavuje aj čiastočné oslobodenie od súdneho poplatku z podaného odvolania), okresný súd v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne vyhodnotil. Preto odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie uznesenia súdom prvej inštancie (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a zároveň ho potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

23) Podaním zo dňa 1.8.2017 (č. I. 532) žalovaný, okrem iného, navrhol odvolacie pojednávanie (odvolacie konanie) odročiť z dôvodu, že podal Sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu, pričom číslo konania nebolo zatiaľ pridelené. Sťažnosť bola podaná v právnej veci týkajúcej sa rozhodnutí:

- Ústavného súdu SR zo dňa 29.11.2016, sp. zn. III.ÚS 807/2016-17,
- Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.5.2016, sp. zn. 8Cdo 66/2016,
- Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.4.2015, sp. zn. 6Co/31/2015,
- Okresného súdu Poprad zo dňa 10.10.2014, sp. zn. 17C/51/2014,

príčom v označených konaniach sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Teda navrhol konanie prerušiť až do úplného skončenia veci vedenej na Európskom súde pre ľudské práva v Štrasburgu. V tejto súvislosti poukázal na iné rozhodnutie, a to uznesenie Okresného súdu Košice I. pod č. k. 24C/236/2009-306, ktorým označený okresný súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o ústavnej sťažnosti toho istého žalovaného (Štátne lesy Tatranského národného parku, Tatranská Lomnica, Vysoké Tatry, IČO: 31 966 977), vedeného na Ústavnom súde SR pod sp. zn. I.ÚS 325/2011, ako aj do právoplatného skončenia konania o sťažnosti žalovaného zo dňa 26.10.2011, vedeného na Európskom súde pre ľudské práva.

24) Podľa §164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

25) Keďže o odročenie odvolacieho pojednávania (o prerušenie konania) žalovaný žiadal aj na odvolacom pojednávaní dňa 13.9.2017, odvolací súd sa týmto jeho návrhom zaoberal. V tejto súvislosti zistil, že nejde o prerušenie konania či už na návrh alebo bez návrhu tak, ako to predpokladá ust. § 162 ods. 1 CSP, teda z tam uvedených dôvodov. Keďže týmto uznesením odvolací súd v podstate zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, nevzhliadol zákonný dôvod na prerušenie odvolacieho konania v zmysle § 164 CSP v návaznosti na návrh žalovaného zo dňa 1.8.2017. Preto návrh žalovaného na prerušenie tohto konania zamietol.

26) O trovách doterajších konaní (konania prvoinštančného ako aj odvolacieho) rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 ods. 3 CSP).

27) Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta posledná, CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).